

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobce: **A. P.**, zastoupeného Mgr. Alexandrem Vaškevičem, advokátem se sídlem Františkánská 7, Plzeň, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 30. 11. 2004, č. j. 36 Az 50/2004 – 37,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením ze dne 30. 11. 2004 odmítl Krajský soud v Brně žalobu ze dne 7. 2. 2002 proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 10. 1. 2002 č. j. OAM-3849/VL-14-P17-2000. Rozhodnutím správního orgánu žalobci nebyl udělen azyl podle ust. § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb. a zároveň bylo vysloveno, že se na něj nevztahuje překážka vycestování podle § 91 cit. zákona. Uvedené usnesení bylo žalobci doručeno na adresu P. S. K., K. 20, K., kde se žalobce podle evidence Odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra zdržoval ode dne 4. 10. 2004 a na nějž mu bylo doručováno i předchozí usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 12. 2003. Za den doručení rozhodnutí tak krajský soud podle ust. § 46 odst. 4 o. s. ř. považoval den 27. 12. 2004.

V podané kasační stížnosti stěžovatel namítal, že mu napadené usnesení bylo doručováno na adresu, kde se prokazatelně nezdržoval. Z tohoto důvodu tedy nemohly nastat účinky náhradního doručení a usnesení nemohlo nabýt právní moci dne 27. 12. 2004, ale až dne 19. 1. 2005, kdy si usnesení fakticky převzal. Na jaké adrese se žalobce zdržoval, případně jakými důkazy podporuje své tvrzení žalobce neuvedl. V dalším pak dovozoval nezákonnost odmítnutí návrhu podle ust. § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Navrhl proto zrušení napadeného usnesení a vrácení věci Krajskému soudu v Brně k dalšímu řízení. Zároveň požádal o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

Z připojeného soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že doručení napadeného usnesení Krajského soudu v Brně žalobci obsahuje všechny náležitosti podle ust. § 50e odst. 1 o. s. ř. a podle odst. 4 je tedy veřejnou listinou. Údaje v ní uvedené je tak nutno považovat za prokázané do doby, než žalobce prokáže opak. Ten však v kasační stížnosti nesplnil řádně ani předepsanou povinnost tvrzení, neboť jen obecně uvedl, že se na uvedené adrese prokazatelně nezdržoval, aniž by zároveň upřesnil, kde se vlastně zdržoval a dále předložil důkazy, které by údaje uvedené v této veřejné listině vyvracely. Nejvyšší správní soud má proto ve shodě se závěry krajského soudu zato, že dne 27. 12. 2004 nastaly podle ust. § 46 odst. 4 o. s. ř. účinky doručení a napadené usnesení toho dne nabylo právní moci. Posledním dnem lhůty k podání kasační stížnosti tak byl pro žalobce s ohledem na ust. § 106 odst. 2 s. ř. s. den 10. 1. 2005. Zákonná lhůta uběhla žalobci marně. Kasační stížnost byla podána až dne 19. 1. 2005 a Nejvyšší správní soud jí proto považuje za opožděnou. Jako takovou jí podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. odmítl.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 21. července 2005

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu